

επιφυλλίδες ήταν μεταφρασμένα όχι πρωτότυπα. Η νέα γενιά πεζογράφων δεν έχει δώσει ακόμα αρκετά μυθιστορήματα και οι ζώντες από τους παλιούς δεν συνεχίζουν την παλαιά επίδοση τους στο μυθιστόρημα.

Ο Παύλος Καλλιγιάς εμφανίζεται συχνά στις σελίδες της εφημερίδας για την πολιτική και επιστημονική του δράση και όχι πια τη λογοτεχνική. Το 1887 επανεκδόθηκε ο *Θάνος Βλέκας* του Καλλιγιά, ως ο δεύτερος τόμος της εκδοτικής σειράς *Ελληνική Βιβλιοθήκη*. Η πρωτοβουλία των εκδοτών της σειράς Μπαρτ και Χριστ, και του συνεργάτη τους Αριστοτέλη Κουρτίδη, έγινε δεκτή με ευμενή σχόλια. Η σειρά επιδίδονταν σε επανεκδόσεις παλαιών αξιόλογων, δυσεύρετων έργων: ο *Εξήνταβελώνης* του Μολιέρου στη μετάφραση του Κωνσταντίνου Οικονόμου του εξ Οικονόμων, η *Νεοελληνική Γραμματολογία* του Ραγκαβή, ο *Στράτης Καλοπίχειρος* του Κουμανούδη, τα *Κορακιστικά* και η *Κούρκας αρπαγή* του Νερουλού ήταν μερικές από τις επιλογές της· «αυτή η *Ελληνική Βιβλιοθήκη* πού πάει και ξεθάπτει τα ευμορφότερα, τα πολυτιμότερα πράγματα και τα παρουσιάζει εις ημάς την επιλήσιμονα γενεάν του 1889;» σχολιάζει η εφημερίδα⁴². Με την επανέκδοση του *Θάνου Βλέκα* δίνονταν για πρώτη φορά η δυνατότητα να γνωρίσουν το έργο όλοι όσοι δεν το είχαν διαβάσει στις στήλες του περιοδικού *Πανδώρα* το 1855-56. Η εφημερίδα κάνει εκτενή παρουσίαση του μυθιστορήματος στο κοινό της⁴³. Ο Χαρίλαος Δημόπουλος επίσης παρουσιάζεται συχνά στην *Ακρόπολη* για την εκπαιδευτική και την εκδοτική του δράση, ως διευθυντής μεγάλου ιδιωτικού εκπαιδευτηρίου στην Αθήνα και ως επιμελητής της εκδοτικής σειράς «Βιβλιοθήκη βιογραφική και ιστορική». Η εφημερίδα θυμάται πως έδωσε «ωραίον βιβλίον πρωτότυπον τον στρατιωτικόν βίον εν Ελλάδι»⁴⁴ αλλά ο ίδιος δεν γράφει πια λογοτεχνία. Το ίδιο ισχύει για τον Εμμανουήλ Ροΐδη. Ο σοβαρός τραυματισμός του, το 1885, ήταν αρχή της οργανικής του κάμψης, και έγινε σε μια περίοδο που οι τραυματισμοί πεζών από τους απρόσεκτους αμαξάδες απασχολούσαν καθημερινά σχεδόν τον Τύπο⁴⁵.

Ο μόνος από τους παλιούς μυθιστοριογράφους που φαίνεται πως θέλει και επιδιώκει να συνεχίσει τη λογοτεχνική του δράση και στοχεύει στην έκδοση και άλλων μυθιστορημάτων είναι ο Στέφανος Ξένος (1821-1894). Ο Ξένος διατηρούσε στενή φιλία με τον Γαβριηλίδη και αρθρογραφούσε πολύ συχνά στην *Ακρόπολη* για πολιτικά και δημοσιονομικά ζητήματα. Τα παλιά δημοφιλή μυθιστορήματα του, *η ηρωΐς της ελληνικής επανάστασης* και *ο διάβολος εν Τουρκία*, εξακολουθούν να επανεκδίδονται και διαφημίζονται από την εφημερίδα ως έργα που «εξέθρεψαν εθνικώς όλην την ελληνικήν Ανατολήν»⁴⁶. Ταυτοχρόνως εκδίδονται στο τυπογραφείο Ακροπόλεως, μετά από μακρά περίοδο συγγραφής, *τα απομνημονεύματα ενός δυστυχούς ήτοι ο βίος των νόθων τέκνων*, τετράτομο μυθιστόρημα στο οποίο η πλοκή εκτυλίσσεται στην Κωνσταντινούπολη κατά τα πρώτα χρόνια της ελληνικής επανάστασης του 1821. Ενδεικτικό της επιτυχίας των παλαιότερων έργων του Ξένου είναι μάλλον ότι 200 σώματα από τα «Νόθα τέκνα» κλάπηκαν λίγο μετά την έκδοσή τους από το τυπογραφείο Ακροπόλεως και μεταπουλήθηκαν σε βιβλιοπώλες⁴⁷. Από το 1888 ο Ξένος προσπαθούσε να επανεκδώσει τον *Βρετανικό Αστέρα*, το κατάφερε μόνο το 1891 και ως το 1892 που ήταν για τελευταία φορά υποψήφιος βουλευτής· ακολούθησε η απόλυτη φτώχεια και ο θάνατος το 1894. Ο Ξένος χαρακτηρίζεται από

⁴² «Νέα βιβλία», *Ακρόπολις*, 11.3.1889

⁴³ «Θάνος Βλέκας», *Ακρόπολις* 27.9.1887.

⁴⁴ *Ακρόπολις* 20.6.1885, 20.3.1885. Επίσης 4.8.1885, 16.6.1886, 21.8.1886.

⁴⁵ *Ακρόπολις* 30.7.1885, 2.8.1885, 4.8.1885.

⁴⁶ «Συστάσεις τινές», *Ακρόπολις* 26.12.1886 και 12.12.1886, 3.1.1887, 16.4.1887.

⁴⁷ «Βιβλιοκλέπτης», *Ακρόπολις* 19.12.1888, «Τα νόθα τέκνα», *Ακρόπολις* 21.12.1888

